

BIULETYN

229

30.09.1994 r.

Solidarność

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

Przejazdowe spotkanie

Spotkanie przewodniczących komisji zakładowych, odbyło się 22 września, poprzedziło posiedzenie członków Zarządu Regionu. Dwugodzinne obrady omiały sprawy techniczno-organizacyjne oraz relacja z przewodniczącym Andrzejem Beliną z posiedzenia Komisji Zakładowej, które odbyło się dzień wcześniej. Przewodniczący omówił przyjęte przez KK uchwały, stanowiska i decyzje (treść tych dokumentów zamieściliśmy w poprzednim numerze Biuletynu).

Spotkanie Zarządu Regionu z przewodniczącymi rozpoczęła wypowiedź chorążego regionalnego pocztu honorowego Piotra Kozakiewicza, który przekazał słowa wrześnieowej Pielgrzymki Świata Pracy na Jasną Górę. Według chorążego, słowa, które padły podczas wystąpienia na Jasnej Górze, należy traktować jako przesłanie dla „Solidarności” (fragmenty wystąpienia w Kościele, prezydenta RP i przywódców struktury zakładowych, Czytelnicy mogą przeczytać w wydaniu specjalnym „Biuletynu”).

Po tej wypowiedzi nastąpiła część informacyjna. Zgłoszono apel Ewy Tomaszewskiej o przesyłanie do Zarządu Regionu kopii funkcjonujących już umów zbiorowych, wszelkich zmian i dodatków dotyczących po to, aby umożliwić właściwe przygotowanie się Związku na wejście w życie ustawy o umowach zbiorowych (prawdopodobnie wejdzie w życie w styczniu 1995r.).

Powierzono regionalnym działaczom związkowym przygotowanie projektów ustaw: o rejestracji układów zbiorowych i wzoru układów zbiorowych - przesłanych do Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej.

Sekretarz Zbigniew Cebula złożył sprawozdanie z prac Komisji zbierania podpisów pod Konstytucją. Ziemia Radomska zebrała ich około 12 tysięcy, przy czym 10.700 podpisów przekazano do dnia złożenia podpisów w Sejmie.

Sekretarz, tytułem podziękowania, odczytał listę osób i Komisji Zakładowych, które zebrały najwięcej podpisów.

Krótkiego podsumowania działalności szkoleniowej Zarządu Regionu dokonał Andrzej Gut, przewodniczący Komisji Zarządu Regionu. Konkluzją tej wypowiedzi było stwierdzenie, że w aktywnym życiu związkowym uczestniczy około 25% komisji zakładowych (ok. 250 zarejestrowanych).

Właściwą część spotkania z przewodniczącymi rozpoczął Andrzej Belina, informując, że przedmiotem dyskusji mają być zapisy 4 projektów uchwał tzw. okołostatutowych, dotyczących: zasad podejmowania decyzji w Związku, ordynacji wyborczej, zasad wyboru władz związkowych, wprowadzenia funkcjonowania sądów koleżeńskich i zmian w uchwale finansowej (podziału składki).

Rozpoczynając dyskusję nad materiałami przedjazdowymi, Kazimierz Staszewski (skarbnik i członek Prezydium ZR) powiedział: Związek na te projekty uchwał czekał. Rozwiązania są dobre. - Była to ocena ogólna.

Najbardziej kontrowersyjna okazała się propozycja nowego podziału składki, która została opracowana przez uczestników specjalnego seminarium (przyjęta jako propozycja Prezydium KK). Zakłada ona pozostawianie niższego procentu wpływów ze składek członkowskich w komisjach zakładowych. W tej propozycji mówi się o 50% w przypadku komisji zrzeszonych w branży. Na utrzymanie struktur branżowych przeznaczano by 10%. Komisje pozostające zatem poza branżami zachowywałyby te 10%, w sumie 60%. Zarządy regionów otrzymywałyby 25%, a Komisja Krajowa 15%. Z puli KK, 3% składek pochłaniałby fundusz strajkowy, 2% sekretariaty branżowe i po 1% fundusze: szkoleniowy i ekspercki.

Kazimierz Staszewski prezentował opcję środkową; był za dotychczasowym podziałem, jednak z zastrzeżeniem, że komisje zakładowe zobowiążą się do uczciwego i regularnego przekazywania składek.

Przeciw propozycji wyjściowej był Jerzy Czelejowski (ZBK). Jego zdaniem, istotniejszą zmianą na dziś powinna być zmiana w strukturze Związku. Był zdania, że wyższe składki na struktury ponadzakładowe mogą być uzasadnione wówczas, gdy Związek będzie bardziej skuteczny.

Alternatywna wypowiedź należała do Zbigniewa Cebuli. Sekretarz mówił o konieczności utworzenia funduszu strajkowego i przeznaczeniu dodatkowych środków na sfinansowanie ekspertów, gdyż takie rozwiązania oznaczają większą skuteczność Związku. Projekt kolejnej uchwały zjazdowej dotyczy podniesienia minimalnej wysokości zasiłków

Pionki

Solidarność wśród bezrobotnych

Około trzech tysięcy bezrobotnych w Pionkach przystąpiło do Autonomicznej Polskiej Organizacji Bezrobotnych. Zebranie organizacyjne odbyło się w niedzielę 25 września. Nie zainteresowali się inicjatywą bezrobotnych radni miasta Pionki, poza jednym Władysławem Klimczukiem. Uczestniczyli w nim przedstawiciele Terenowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” w Pionkach Zdzisław Maszkiewicz i Zbigniew Dziubasik. Wypowiadali się oni w pierwszej, informacyjnej części ostatniego jej posiedzenia (Pionki otrzymały 1,7 mld na aktywne formy zwalczania bezrobocia). Tu związkowcy podkreślali, że „nie jest sztuką dzielić pieniądze” i bardzo istotna jest właściwa organizacja pracy związana tworzeniem nowych miejsc pracy.

Związkowcy z zadowoleniem przyjęli tę inicjatywę integrującą bezrobotnych. Wyrażają nadzieję, że działalność w formie zorganizowanej pobudzi władze miasta do aktywnej pomocy tej grupie społecznej.

Zbigniew Dziubasik i Zdzisław Maszkiewicz zdania, że władze miasta mogą odegrać bardzo poważną rolę na tym polu. Jako rozwiązanie pierwszorzędnej wagi widzą: uczynienie z Pionek konkurencyjnego rejonu poprzez ulgi na zakup gruntu, zwolnienia podatkowe i zagwarantowanie umów interwencyjnych (gwarancja pokrycia funduszu płac w pracach interwencyjnych okresie dłuższym niż 3 czy 6 miesięcy). - Takie propozycje widzieliby, jako ofertę dla inwestorów z zewnątrz. Nie włączenie się w tę promocję Pionek posłów (związkowców przypominają, że walka z bezrobociem miała ważne miejsce w programie wyborczym parlamentarzystów). Zapowiedź zwolnień w „Pronicie”, nie najlepsza sytuacja innych pionkowskich przedsiębiorstw, co może grozić kolejnymi zwolnieniami, duży procent wśród bezrobotnych absolwentów szkół średnich, zawodowych - to kolejno poważne argumenty za szczególnym potraktowaniem problemu bezrobocia.

Związkowcy z „S” zobowiązali się do pomocy merytorycznej i organizacyjnej pionkowskiej oddziałowi Organizacji Bezrobotnych. Na początek Fundacja „Pomocna Dłoń” sfinansuje biuletyn „Ściągawki dla bezrobotnych”.

Anna Rajchert

Anna Rajchert

*SEKRETARIAT OCHRONY ZDROWIA*SEKRETARIAT OCHRONY ZDROWIA*

Posiedzenie Prezydium i Rady Sekretariatu

W dniach 17-18.09.1994r. w Sopocie odbyło się posiedzenie Prezydium i Rady Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność”. Tematem posiedzenia były:

1. Sprawozdanie Prezydium SOZ a/ kontakty z kierownictwem, b/ komisja trójstronna
2. Dyskusja nad aktualną sytuacją w ochronie zdrowia w kontekście załamania się budżetu i projektów budżetu na 1995 rok, - której konsekwencją było postanowienie o przeprowadzeniu akcji protestacyjnej (forma listów wysyłanych przez wszystkich pracowników ochrony zdrowia adres: Komisja Finansów Kancelarii Sejmu - p. Wiesława Kłowska).
3. Opracowanie stanowiska Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „S” (KZD).
4. Przyjęcie budżetu na II półrocze 1994r.
5. Sprawozdanie z prac zespołów (ubezpieczenia, MSW, Kancelaria, WKTS i uzdrowiska).

Przewodnicząca Regionalnej Sekcji Ochrony Zdrowia - Jadwiga Matracka

List Otwarty

Rada Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” żąda zaprzestania systematycznego okradania przez rząd pracowników służby zdrowia i pomocy społecznej.

Wynagrodzenia pracowników służby zdrowia na skutek wdrożenia działania ustawy z 31 stycznia 1989r. spadły w 1994r. do poziomu 76% średniego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

Żądamy przywrócenia zasad wynagrodzenia pracowników służby zdrowia i pomocy społecznej w oparciu o uchwaloną przez sejm 31 stycznia 1989r. ustawę.

Pracownicy służby zdrowia finansowani z budżetu państwa są przedmiotem szczególnej niesprawiedliwości i dyskryminacji na skalę społeczną. Świadczą o tym oczywiste fakty:

1. Mimo wzrostu Produktu Krajowego Brutto o 5% w 1994r., oraz wzrostu ściąganych podatków od wynagrodzeń - pracowników ochrony zdrowia i pomocy społecznej nie spadają zarówno w 1994r. jak również w planowanym roku budżetowym Państwa na 1995r.

2. Od 3 lat stały wzrost cen towarów i kosztów utrzymania jest rekompensowany wzrostem wynagrodzeń.

3. Mimo propagandowych zapowiedzi w Strategii dla „inwestowania w kapitał ludzki”, oraz „zwiększania wkładu na ochronę zdrowia z budżetu Państwa przez zwiększenie udziału procentowego w Produkcie Krajowym Brutto - planuje się w 1995r. dalsze ograniczenie wydatków na wynagrodzenia pracowników, jak i na leczenie pacjentów.

4. Powiązanie płac pracowników służby zdrowia i plac pracowników przemysłu ma pełne uzasadnienie, gdyż wzrost wynagrodzeń pracowników przemysłu oznacza wzrost podatków do budżetu państwa, z których jest finansowana służba zdrowia.

5. Przykładem ewidentnej dyskryminacji ze strony rządu, jest jednoczesne stałe zwiększanie wynagrodzeń pracowników administracji państwowej, sądownictwa, urzędów skarbowych i innych, które są instrumentem rządzenia - kosztem najsłabszych ekonomicznie grup społecznych.

6. Stwierdzamy, że wskaźnik 106% wynagrodzenia pracowników sfery budżetowej w stosunku do sfery materialnej został przyjęty po przeprowadzeniu wiarygodnych badań wartościowania pracy.

Odejście od ustawy z 1989r. oznacza świadome okradanie tej najsłabszej grupy pracowników.

Żądamy uznania naszych racji i zaprzestania świadomej dyskryminacji pracowników służby zdrowia przy podziale dochodu narodowego, traktując ich jak obywateli trzeciej kategorii. Wszystkie działania i manipulacje ze strony polityków rządzącej koalicji zmierzając w skutkach do bogacenia się nielicznych - (urzędy, banki, holdingi finansowe, grupy przestępcze) i do rozwoju bezdusznej maszyny państwowej - bezkarnie okradającej najbardziej ekonomicznie sfery społeczne.

Naszą odpowiedzią na jawną niesprawiedliwość w podziale dochodu narodowego pochodzącego z pracy i podatków obywateli, na ciągłe łamanie porozumień społecznych - będzie masowa akcja sprzeciwu obywatelskiego w formie wysyłania listów protestacyjnych do Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Przewodnicząca Sekretariatu Ochrony Zdrowia - Teresa Kamińska

Uchwała Sekretariatu Ochrony Zdrowia 18 września 1994r.

Rada Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „S” postanawia przeprowadzić akcję protestacyjną w formie wysyłania listów będących wyrazem osobistego sprzeciwu pracowników służby zdrowia i pomocy społecznej do Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Celem akcji jest obrona naszych wynagrodzeń i miejsc pracy poprzez żądanie przywrócenia od 1 stycznia 1995r. ustawy z 31 stycznia 1989r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej.

Zobowiązuje się wszystkie Sekcje Krajowe, Sekretariaty i Sekcje Regionalne Ochrony Zdrowia oraz wszystkie Komisje Zakładowe w zakładach opieki zdrowotnej do przeprowadzenia w trybie pilnym (do 15 października 1994r.) akcji zgodnie z instrukcją Rady Sekretariatu.

Wzywamy właściwe władze związku do współdziałania z innymi sekcjami sfery budżetowej (pomoc społeczna, oświata, nauka, kultura, szkolnictwo wyższe) oraz samorządami zawodowymi (Izby Pielęgniarskie, Izby Lekarskie).

Do koordynacyjnej akcji protestacyjnej powołuje się Sztab Protestacyjny.

Odpowiedź Wojewody Radomskiego na pismo KZ „S” WPPM z 14 września

W odpowiedzi na pismo Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” z 14 września br. uprzejmie informuję, że zobowiązanie Zarządcy Komisarycznego do uregulowania zaległości placowych zgodnie z Komunikatem z 13 września br. jest rezultatem uzgodnień Zarządcy Komisarycznego z przedstawicielami związków zawodowych funkcjonujących w WPPM, przy uwzględnieniu aktualnych możliwości finansowych przedsiębiorstwa.

Zobowiązanie jakie podpisał Zarządca Komisaryczny, nie może być traktowane jako finansowe zobowiązanie organu założycielskiego, bowiem przedsiębiorstwo państwowe jest samodzielnym i samofinansującym się podmiotem gospodarczym i dyrektor przedsiębiorstwa, działając zgodnie z przepisami prawa, podejmuje samodzielnie decyzje i ponosi za nie odpowiedzialność.

Ponadto pragnę doać, że Wojewoda jako organ założycielski nie dysponuje środkami, które mogłyby być przeznaczone na wsparcie finansowe dla przedsiębiorstw będących w trudnej sytuacji ekonomiczno-finansowej, w tym również dla WPPM w Radomiu.

Jednocześnie chcę podkreślić, że organ założycielski znając trudną sytuację WPPM podejmował niejednokrotnie działania wspomagające bieżące funkcjonowanie przedsiębiorstwa. Popierał starania Zarządcy Komisarycznego o uzyskanie środków finansowych w tym pożyczki, środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, występował do ZUS-u, Urzędu Skarbowego o odroczenie terminów płatności. Występował również do Ministra Przekształceń Własnościowych o przyspieszenie przekształcenia WPPM w ramach Programu Powszechnej Prywatyzacji, zgodnie z wolą załogi przedsiębiorstwa.

Radom, 19 września 1994r.

Przypominamy.

Sens pisma KZ „S” WPPM był następujący: Załoga na wiecu 13 września zażądała wypłacenia zaległych należności. Komisja Zakładowa była zdania, że podpisane wówczas zobowiązanie Zarządcy Komisarycznego do wypłaty należności jest tożsame ze zobowiązaniem Wojewody Radomskiego jako organu założycielskiego i zastrzegła sobie prawo do akcji protestacyjnych.

SEKCJA SZKOLEŃ PRZYPOMINA

Dział Księgowości Zarządu Regionu kontynuuje zapisy na SZKOLENIE OGÓLNOZWIĄZKOWE, które odbywać się będzie w Siczkach. Oplata za jednego uczestnika wynosi 600 tysięcy złotych. Termin zostanie ustalony po zamknięciu listy uczestników.

Z ŻYCIA BRANŻY TYTONIOWEJ

Na spotkaniu Sekcji Krajowej Pracowników Przemysłu Tytoniowego NSZZ „Solidarność” rozmawiano o wielu sprawach dotyczących pracowników „tytoniówek”, jednak dominującym tematem była prywatyzacja. Praktycznie wszystkie zakłady (oprócz Lublina) są już jednosobowymi spółkami Skarbu Państwa. Brak niestety pozytywnych opinii n/t współpracy z naszym właścicielem w postaci Ministerstwa Przekształceń Własnościowych. Przed podejmowaniem decyzji o przekształceniu, przedstawiciele załóg miały świadomość, że wszystkie ważne decyzje będą podejmowane w konsultacjach ze związkami zawodowymi - zgodnie z obietnicami MPW.

I cóż się dzieje? - przykład z ZPT Radom. Komisja Zakładowa o podpisaniu statutu w notariacie, dowiadyuje się po miesiącu (z dodatku poczta pantoflową). Podobnie wygląda sytuacja rejestracją spółki. Nie byłoby to takie straszne (przecież w/g zapewnienia w MPW pracują sami fachowcy, którzy za swoje płace potrafią reprezentować nasze interesy), gdyby nie fakt, że w statucie zabrakło kilku szczegółów, które zdaniem Komisji Zakładowej wpłynęły niekorzystnie na interes nie tylko przedsiębiorstwa, ale i pracowników.

Przykłady:

- brak określenia wysokości kapitału,
- brak określenia statusu pracownika i plantatora, uprawniony do udziału w akcjach po cenach preferencyjnych,
- brak bilansu zamknięcia, który byłby jednocześnie bilansem otwarcia dla spółki,

- zbyt małe uprawnienia dla „akcji złotej” - itd.itd.

Podobnie rzecz się ma w innych przedsiębiorstwach. W związku z tym wypracowaliśmy stanowisko do p. Ministra Przekształceń Własnościowych, Wiesława Kaczmarka, o następującej treści:

Krajowa Sekcja Pracowników Przemysłu Tytoniowego NSZZ „Solidarność” po raz kolejny zwraca się do Pana Ministra o dokonanie zmian w statutach spółek powstałych w wyniku komercjalizacji zakładów tytoniowych. Dotychczasowe zapisy statutowe dotyczące akcji dyskryminują w sposób rażący pracowników - przyszłych akcjonariuszy spółek. Związek „Solidarność” udzielał poparcia dla prywatyzacji przemysłu tytoniowego wierząc, że intencją MPW jest podmiotowe traktowanie załóg pracowniczych w tych procesach. Zaczynamy jednak wątpić czy nie udzieliliśmy tego poparcia zbyt pochopnie. Oczekujemy od Pana Ministra zajęcia zdecydowanego i jednoznacznego stanowiska. Uważamy, że istniejące różnice zdań zostaną uzgodnione w bezpośrednich rozmowach z Sekcją Branży Tytoniowej w czasie spotkania takiego modelu niezbędna jest radykalna - przeprowadzana etapowo - nowa ustawa o przedsiębiorstwach państwowych, prowadząca w perspektywie do tzw. „prywatyzacji” prawa pracy. Prawo pracy określałoby zakres ingerencji państwa w stosunki między pracodawcami a pracownikami poprzez określenie minimalnych norm ochronnych oraz maksymalnych uprawnień związków pracowników.

Przewodniczący KZ „S” przy ZPT SA w Radomiu

Arnold Tomczak

Przygotowania do promocji Związku

Szkolenie poświęcone pozyskiwaniu (werbowaniu) nowych członków odbyło się w dniach 19-23 września w Sopocie. Obserwatorami ze strony amerykańskiej był prezydent SEIU Mark Forrester. Szkolenie prowadzili absolwenci poprzednich szkoleń. Zajęcia teoretyczne odbywały się od poniedziałku do środy, a od następnych dni to część praktyczna - werbowanie członków. Można powiedzieć, że nasze szkolenie przyniosło sukces, ponieważ pozyskaliśmy nowych członków. Zmęczeni, ale zadowoleni z wyników naszej pracy rozjechaliśmy się do naszych regionów z postanowieniem, że w styczniu w Poznaniu wymienimy nasze doświadczenia i osiągnięte sukcesy.

Przewodnicząca RSOZ NSZZ „S” - Jadwiga Matras

W kolejnych Biuletynach będziemy przedstawiać fragmenty nowego przez Rząd dokumentu „Strategia dla Polski”, które pozostają zainteresowanemu Związkowi „Solidarność”. Będziemy również przedstawiać stanowisko Związku wobec proponowanych rozwiązań.

KIERUNKI DZIAŁAŃ POLITYKI SOCJALNEJ

(materiał przesłany Solidarności przez Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej) / c.d. /

III. Środki

Najważniejsze instrumenty prowadzące do realizacji tych celów, to:
1. Nowelizacja Kodeksu Pracy, w wyniku której możliwe będzie: - zmiana układów zbiorowych pracy na szczeblu zakładowym i zakładowym. Przepisy będą określać zakres przedmiotowy tych układów i uprawnione do ich zawierania, precyzując przy tym klauzulę pokoju i zakazując wszczynania sporu zbiorowego w okresie obowiązywania

określenie kryteriów i zasad ustalania reprezentatywności związków zawodowych uprawnionych do zawierania układów zbiorowych pracy na szczeblu nadzakładowym;

2. Pójście od zróżnicowanej regulacji prawnej stosunków pracy ze względu na własności;

3. Swobodne kształtowanie umownych stosunków pracy, przy założeniu, że będą one mniej korzystne niż przewidują to normy prawa pracy;

4. Dostosowanie przepisów prawa pracy do warunków gospodarki rynkowej (np. zakaz prowadzenia przez pracownika działalności konkurencyjnej interesów pracodawcy w okresie zatrudnienia i po jego ustaniu, swoboda

okresu próbnego, zastąpienie ogólnego stażu pracy stażem zakładowym);

5. Rozszerzenie norm ochronnych (...) płacy (np. oprócz obowiązującej normy wprowadzenie także dodatk (...) pracy nadliczbowej wynoszącego

nie mniej niż 150% podstawy, prawo do odprawy rentowo-emerytalnej, zmniejszenie dopuszczalności wielokrotnego zawierania krótkotrwałych umów

6. Dostosowanie niektórych regulacji prawnych do standardów międzynarodowych, wynikających z konwencji MOP i prawa Unii Europejskiej

7. Zwiększenie minimalnego wymiaru urlopu wypoczynkowego, rozszerzenie gwarancji rocznego prawa do urlopu, informowanie pracownika o

żądanie - o przyczynie wypowiedzenia umowy, usunięcie przepisów dyskryminujących pracowników-mężczyzn, jedynych opiekunów

8. Odejście od traktowania formalnej dyscypliny pracy jako elementu regulacji stosunku pracy oraz wyeliminowanie norm wiążących

9. Skutki w zakresie uprawnień pracowniczych z określonym trybem realizacji stosunku pracy. Docelowo zbudowany zostanie, taki ustroj

10. który gwarantując pracownikom ochronę podstawowych praw pracowniczych umożliwia pracodawcom swobodę działania. Dla

11. realizacji takiego modelu niezbędna jest radykalna - przeprowadzana etapowo - nowa ustawa o przedsiębiorstwach państwowych, prowadząca w perspektywie do tzw.

12. „prywatyzacji” prawa pracy. Prawo pracy określałoby zakres ingerencji państwa w stosunki między pracodawcami a pracownikami poprzez określenie minimalnych norm ochronnych oraz maksymalnych uprawnień

13. związków pracowników.

14. W sferze budżetowej samorządów przewiduje się w dalszym ciągu

15. samodzielną w podejmowaniu decyzji w zakresie kreowania środków na wynagrodzenia w ramach własnych budżetów. Zasady wynagradzania ustalone

16. będą w układach zbiorowych pracy.

17. Dla pracowników państwowych jednostek sfery budżetowej w układach ponadzakładowych, zawieranych przez właściwego ministra, a dla

18. pracowników samorządowych jednostek sfery budżetowej w układach ponadzakładowych na szczeblu gminy i w układach zakładowych. Dla

19. pracowników państwowej sfery budżetowej nie objętych układem ponadzakładowym, zasady wynagradzania - w zakresie nie zastrzeżonym do

20. właściwości innych organów - określać będzie Minister Pracy i Polityki Socjalnej. Przewiduje się udoskonalenie i uelastycznienie tych zasad.

21. 6. Nowe zasady prowadzenia działalności socjalnej w zakładach pracy, określone ustawą z dnia 4 marca 1994r. o zakładowym funduszu świadczeń

22. socjalnych. Uwzględni ona zasady gospodarki rynkowej i zwiększa samodzielną w podejmowaniu decyzji w zakresie kreowania środków na wynagrodzenia w ramach własnych budżetów. Zasady wynagradzania ustalone

23. będą w układach zbiorowych pracy.

24. Dla pracowników państwowych jednostek sfery budżetowej w układach ponadzakładowych, zawieranych przez właściwego ministra, a dla

25. pracowników samorządowych jednostek sfery budżetowej w układach ponadzakładowych na szczeblu gminy i w układach zakładowych. Dla

26. pracowników państwowej sfery budżetowej nie objętych układem ponadzakładowym, zasady wynagradzania - w zakresie nie zastrzeżonym do

pracy, w których z różnych powodów nie będą obowiązywać postanowienia odpowiedniego układu zbiorowego pracy, pracodawca określać będzie zasady wynagradzania w regulaminie zakładowym. Umożliwi to kontrolę ujętych w regulaminie zasad wynagradzania z punktu widzenia ich zgodności z przepisami prawa, dokonywaną głównie przez inspekcję pracy.

W kompetencjach Ministra Pracy i Spraw Socjalnych pozostanie ustalenie najniższego wynagrodzenia, przysługującego pracownikom za pracę.

Jednocześnie w znowelizowanym Kodeksie pracy wprowadzona zostanie zasada, iż organy państwa i pracodawcy (każdy w swoim zakresie) dążyć będą do kształtowania wynagrodzeń na godziwym poziomie. Praca powinna dostarczać dochód, pozwalający na utrzymanie rodziny co najmniej na godziwym poziomie, co pozwoli ograniczyć zasięg fakultatywnych świadczeń socjalnych.

4. Ukształtowanie nowych regulacji prawnych w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach. Będą one realizowane poprzez dostosowanie polskiego prawa w tym zakresie do norm międzynarodowych, tj. konwencji MOP i dyrektyw EWG. Większość tych norm prawnych została uwzględniona w zmianie działu X Kodeksu pracy „Bezpieczeństwo i higiena pracy” zawartej w projekcie ustawy o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz o zmianie niektórych ustaw - aktualnie rozpatrywanym przez Sejm RP, pozostałe normy międzynarodowe uwzględnione zostaną w przepisach wykonawczych do tej ustawy oraz w nowelizacji przepisów branżowych w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Równocześnie Centralny Instytut Ochrony Pracy, w ramach realizacji postanowień ustawy z dnia 3 kwietnia 1993r. o badaniach i certyfikacji, uchwalonej w celu dostosowania polskiego prawa do dyrektyw EWG, będzie prowadził działalność w zakresie badań i certyfikacji środków ochrony indywidualnej i zbiorowej oraz niektórych maszyn niebezpiecznych stosowanych w procesach pracy, Centralny Instytut Ochrony Pracy będzie także kontynuował prace nad harmonizacją Polskich Norm dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ergonomii z normami europejskimi. Realizacja powyższych przedsięwzięć przygotuje warunki prawno-organizacyjne porównywalne do istniejących w Unii Europejskiej i stworzy podstawę do poprawy warunków pracy w zakładach pracy.

Będą także prowadzone prace nad reformą świadczeń przysługujących pracownikom z tytułu warunków pracy. Zmiana ta obejmuje zarówno uprawnienia do skróconego czasu pracy jak i płatnych urlopów dodatkowych, przyznawanych pracownikom zatrudnionym w szczególnie szkodliwych i szczególnie uciążliwych warunkach pracy - zgodnie z projektem zmiany odpowiednio art. 130 i 160 Kodeksu pracy. Otwarto też drogę do szczegółowego regulowania tych spraw w układach zbiorowych pracy, a warunki i zakres wprowadzania ich w układach określił Minister Pracy i Polityki Socjalnej.

5. Opracowanie nowej metody kreowania środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej. Metoda ta musi zapewnić sukcesywne wychodzenie z zapasów i powinna być gwarantowana ustawą. Stąd w „Strategii dla Polski” (rozdz. 1, str. 16) za jeden z podstawowych celów uznano określenie zasad kształtowania środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej.

Rozstrzygnięć wymagać będzie problem wewnętrznych proporcji płac w sferze budżetowej. Niezbędne będzie w szczególności:

- ustalenie miernika (mierników) wyznaczających wewnętrzne zróżnicowanie płac; alternatywnym rozwiązaniem dla miernika mogłoby być przyjęcie zasady, że relacje płacowe zostaną ukształtowane w ramach negocjacji,

- wyznaczenie terminu dojścia do relacji pożądaných,

- przesądzenie czy przebudowa relacji pomiędzy działami sfery budżetowej warunkowana będzie zakładanymi zmianami organizacyjnymi w oświacie i w służbie zdrowia.

W sferze budżetowej samorządów przewiduje się w dalszym ciągu samodzielną w podejmowaniu decyzji w zakresie kreowania środków na wynagrodzenia w ramach własnych budżetów. Zasady wynagradzania ustalone będą w układach zbiorowych pracy.

Dla pracowników państwowych jednostek sfery budżetowej w układach ponadzakładowych, zawieranych przez właściwego ministra, a dla pracowników samorządowych jednostek sfery budżetowej w układach ponadzakładowych na szczeblu gminy i w układach zakładowych. Dla pracowników państwowej sfery budżetowej nie objętych układem ponadzakładowym, zasady wynagradzania - w zakresie nie zastrzeżonym do właściwości innych organów - określać będzie Minister Pracy i Polityki Socjalnej. Przewiduje się udoskonalenie i uelastycznienie tych zasad.

6. Nowe zasady prowadzenia działalności socjalnej w zakładach pracy, określone ustawą z dnia 4 marca 1994r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Uwzględni ona zasady gospodarki rynkowej i zwiększa samodzielną w podejmowaniu decyzji w zakresie kreowania środków na wynagrodzenia w ramach własnych budżetów. Zasady wynagradzania ustalone będą w układach zbiorowych pracy.

stosowania jej przepisów.

7. Wyposażenie organów sądowniczych w uprawnienia do rozstrzygania sporów na tle przestrzegania układów zbiorowych pracy oraz w efektywną możliwość nakładania sankcji na strony tych układów, w związku z naruszeniem ich postanowień.

8. Zmiana statusu przedsiębiorstw państwowych zmierzająca do faktycznego umożliwienia ich kierownictwom występowania w roli autonomicznej strony stosunków pracy (pracodawców).

9. Nowelizacja pakietu ustaw: o związkach zawodowych, o organizacjach pracodawców oraz rozwiązywania sporów zbiorowych, a także przyjęcie takiej ich wykładni, która gwarantowałaby równowagę stron zbiorowych stosunków pracy.

10. Inicjowanie przez rząd wprowadzania rozwiązań prawnych, zabezpieczających przed przekształceniem się organizacji samorządu gospodarczego i zawodowego w oligarchiczne grupy interesu, zdolne do narzucania swojej woli administracji publicznej kosztem innych grup społecznych, zwłaszcza konsumentów. W związku z tym, podmioty, których interesy mogą być naruszone przez uchwały organów samorządu gospodarczego i zawodowego, zostaną wyposażone w prawo zaskarżania tych uchwał.

11. Szybkie uregulowanie aktem ustawowym statusu działającej na szczeblu centralnym Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych. Komisja stanowić będzie forum współdziałania związków zawodowych, organizacji pracodawców i rządu w zakresie kierunków i sposobów realizacji polityki społeczno-gospodarczej. W jej skład wchodzić będą przedstawiciele tych związków zawodowych i organizacji pracodawców, które spełnią kryteria reprezentatywności określone w ustawie. Uzgodnione stanowisko Komisji będzie wiązać strony i stanowić wytyczną ich działania. Należy podjąć prace nad stworzeniem systemu negocjacji trójstronnych w regionach.

Wprowadzenie wskazanych rozwiązań kształtujących nowy ustrój pracy, to sprawa pilna, która zostanie rozstrzygnięta jeszcze w 1994r. Faktyczne wejście w praktykę społeczną tych rozwiązań wymagać będzie jednak wszechstronnych działań szkoleniowych i edukacyjnych, które zostaną wdrożone przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej. Wspólnie ze związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców. Finansowanie tych przedsięwzięć zapewnią głównie zagraniczne środki pomocowe.

Ponadto społecznej debaty wymaga kwestia powołania w przedsiębiorstwach, tak publicznych jak prywatnych, rad zakładowych, które zapoewniałyby pracownikom minimum partycypacji w zarządzaniu i ewentualnie stanowiły stroną zakładowych układów zbiorowych, zwłaszcza tam, gdzie nie istnieją organizacje związkowe. Wydaje się jednakże, iż radom zakładowym powinno przysługiwać uprawnienie do negocjowania porozumień zbiorowych o węższym zakresie przedmiotowym niż zakładowe układy zbiorowe zawierane ze związkami zawodowymi. Rząd przedłoży propozycję, która mogłaby stać się przedmiotem społecznej debaty.

IV. Zagrożenia

1. Brak postępu w restrukturyzacji gospodarki może osłabić jej międzynarodową konkurencyjność. Dlatego wszelkie decyzje z tego zakresu winny być podejmowane przy wykorzystaniu mechanizmów trójstronnych negocjacji, umożliwiających skuteczne rozwiązanie problemów restrukturyzacji, zwłaszcza przemysłowej i regionalnej.

2. Zachwianie lub rozbitcie zasady trójstronności w negocjacjach centralnych na skutek sporów politycznych, konkurencji międzyzwiązkowej lub słabości jednej ze stron.

3. Formowanie niespójnego systemu regulacji płac, który umożliwiłby najsilniejszym grupom zawodowym uzyskiwanie przywilejów płacowych.

4. Konieczność sięgnięcia po nadzwyczajne administracyjne środki kontroli płac w następstwie odejścia od dotychczasowych rozwiązań i nie wprowadzenia projektowanych zmian.

V. Główne kryterium wykonawcze.

Spadek liczby dni roboczych utraconych w skali gospodarki w następstwie akcji strajkowych.

VI. Harmonogram realizacji zadań

1994r.

1. Złożony został w Sejmie RP i aktualnie jest rozpatrywany projekt nowelizacji ustawy Kodeks pracy.

IV kwartał 1994r.

2. Określenie zasad funkcjonowania i kompetencji Komisji Trójstronnej do Spraw Społeczno-Gospodarczych - przygotowanie projektu ustawy przy współpracy Ministerstw: Sprawiedliwości i Finansów, Centralnego Urzędu Planowania, przedstawicieli związków zawodowych oraz pracodawców.

3. Nowelizacja pakietu ustaw: o związkach zawodowych, o organizacjach pracodawców oraz o rozwiązywaniu sporów zbiorowych.

4. Przygotowanie pod dyskusję społeczną projektu prawnej regulacji kompetencji i zasad funkcjonowania rad zakładowych.

VII. Skutki finansowe

Szacuje się, że każdy wzrost płacy realnej w sferze budżetowej o 1% spowoduje dodatkowe wydatki budżetowe państwa o 1.854 mln zł w 1995r., 4.168 mln zł w 1996r. i 6.957 mln zł w 1997r.

Obradujący 15 września Zespół Roboczy ds. zwalczania bezrobocia przyjął własne wnioski co do rozwiązań proponowanych w Strategii dla Polski, w kwestiach będących w polu zainteresowań tego Zespołu. Zaproponował również by Zjazd Krajowy poddał pod obrady bazowe dokumenty określające politykę społeczno-ekonomiczną rządu.

Zarejestrowano kolejny Sekretariat

Komisja Krajowa z dniem 15 września 1994r. zarejestrowała Sekretariat ZASOBÓW NATURALNYCH i OCHRONY ŚRODOWISKA.

W skład Sekretariatu wchodzi Sekcje: Służby Geologicznej, Gospodarki Wodnej, Budownictwa Wodnego, Hydrotechniki, Pracowników Leśnictwa, Pracowników Technicznych Leśnictwa.

Rozważana jest możliwość poszerzenia formuły sekretariatu o strukturę związku działające w parkach narodowych, Inspekcji Ochrony Środowiska, oraz stowarzyszenia meteorologicznej.

ZAPROSZENIE

* Komisja Zakładowa „S” Cementowni Wierzbica zaprasza na TURNIEJ ZAPAŚNICZY JUNIORÓW MŁODSZYCH z okazji 14 rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” oraz na REGIONALNY TURNIEJ KADETEK. Zawody odbędą się w dniu 1.10.1994r. o godz. 11.00 w hali „PIŁAWA” w Wierzbicy. (Dojazd autobusem MPK linii „F” z ul. Wernera o godz. 9.35)

DYŻURY RADNYCH

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom mieszkańców Radomia mających problemy, bądź wnioski dotyczące funkcjonowania administracji miejskiej, Zarząd Regionu organizuje w siedzibie DYŻUR RADOMSKICH RADNYCH.

Przewodniczący Rady Miasta dr inż. JAN REJCZAK będzie pełnił dyżur 3 i 24 października w godz. 14.00 do 16.00.

Kolejny numer Biuletynu, pozjazdowy, ukaże się 10.10.1994r.

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 30
tel. 251 - 61, fax 238 - 04
Redakcja: ANNA RAJCHERT
tel. 236 - 43
Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO
egzemplarz bezpłatny